

РЕШЕНИЕ

№ 460

гр. София, 16.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, 1-ВО ГРАЖДАНСКО
ОТДЕЛЕНИЕ 3-ТИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми
май през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Бонка Дечева

Членове: Ваня Атанасова
Атанас Кеманов

при участието на секретаря Даниела Ив. Петрова Никова
като разгледа докладваното от Ваня Атанасова Касационно гражданско дело
№ 20238002105021 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 290-293 ГПК.

Подадена е касационна жалба от С. В. М., чрез адв. П. З. И., срещу решение № 1444 от 29. 11. 2022 г. по в. гр. д. № 528/2022 г. по описа на Софийския апелативен съд, в частите с които, след отмяна на решение № 267058 от 21. 12. 2021 г. по гр. д. № 15441/2019 г. на СГС, ГО, 18 състав, е постановено решение, с което: а/. са отхвърлени предявените от С. В. М. против „Медияпул“ ООД и Б. А. М. искове с правни основания чл. 49 и чл. 45 ЗЗД, за солидарното осъждане на посочените ответници да заплатят на ищеца обезщетение за неимуществени вреди от публикации в електронната медия „Mediapool.bg“ от 12.02.2018 г. със заглавие „Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“ и от 16.02.2018 г. със заглавие „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“ - над сумата 4000 лв. до предявения частичен размер от 60000 лв.“, както и за вреди от публикации от 19.02.2018 г. със заглавие „Само фаворитът на съдиите за шеф на СГС отговори на въпроси за имущественото си“ и от 20.02.2018 г. със заглавие „С. М. влезе по спешност в правителствена болница и отложи вота за СГС“; б/. са отхвърлени изцяло предявените от С. В. М. против С. Г. Г. и Фондация „Инфоспейс“ искове с правни основания чл. 49 и чл. 45 ЗЗД, за солидарното им осъждане, наред с останалите ответници, да заплатят на ищеца сумата 60000 лв. обезщетение за неимуществени вреди от публикации в електронната медия „Mediapool.bg“ от 12.02.2018 г. със заглавие „Градските

съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“, от 16.02.2018 г. със заглавие „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“, от 19.02.2018 г. със заглавие „Само фаворитът на съдиите за шеф на СГС отговори на въпроси за имущественото си“ и от 20.02.2018 г. със заглавие „С. М. влезе по спешност в правителствена болница и отложи вота за СГС“, както и в частта за разноските. Излагат се съображения за неправилност на решението поради постановяването му при съществени процесуални нарушения (повърхностно, едностранчиво и тенденциозно обсъждане на събраните по делото доказателства, обсъждане на преклудирани възражения на ответниците и наличие на основания по чл. 22 ал. 1, т. 6 ГПК за отвод на председателя на съдебния състав), поради необоснованост на изводите на съда и поради допуснато нарушение на материалния закон – чл. 45, 49 и 53 ЗЗД, чл. 39, 40, 41 КРБ, чл. 10 КЗПЧОС и с практиката на ВКС и ЕСПЧ. Иска се отмяна на решението в обжалваните части и уважаване на предявените иски за солидарно осъждане на всички ответници и в пълните предявени размери.

С отговор на касационната жалба, подаден от ответниците „Медияпул“ ООД, Б. А. М., Фондация „Инфоспейс“ и С. Г. Г., чрез адв. А. К., се излагат съображения за правилност на въззивното решение и неоснователност на касационната жалба.

Касационното обжалване е допуснато с определение № 832 от 21. 02. 2025 г. по гр. д. № 5021/2023 г. на ВКС, 1 г.о., на основание по чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК.

По въпросите, по които е допуснато касационно обжалване:

При извършването на преценка дали даден факт се е осъществил, съдът е задължен да обсъди всички събрани по делото доказателства за установяване на този факт поотделно и в тяхната съвкупност и взаимовръзка. Когато вещите лица посочат релевантна за отговорността причина като „най-вероятна“, от това не следва пряко извод за липса на пълно и главно доказване и от решаващо значение е дали останалите причини следва да бъдат изключени като вероятност поради установени по делото обстоятелства извън предмета на медицинското заключение. В този смисъл са становищата, изразени в посочената от касатора практика на ВКС, които се споделят от настоящия състав (е решение № 327 от 03. 04. 2017 г. по гр. д. № 2119/2016 г. на ВС, 4 г.о, решение № 98 от 14. 07. 2022 г. по гр. д. № 2954/2021 г. на ВКС, 3 г.о., решение № 296 от 05. 04. 2017 г. по гр. д. № 1776/2016 г. на ВКС, 4 г.о., а вторият - в противоречие с решение № 273 от 17. 11. 2017 г. по гр. д. № 4347/2016 г. на ВКС, 4 г.о. и решение № 508 от 18. 06. 2010 г. по гр. д. № 1411/2009 г. на ВКС, 3 г.о.)

По въпроса, свързан с приложението на чл. 52 ЗЗД, също е формирана практика на ВКС със задължителен и незадължителен характер, част от която е посочена от касатора. В ППВС № 4/23.12.1968 г. е разяснено, че размерите на обезщетенията за неимуществени вреди се определят от съда по справедливост, като понятието “справедливост” по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се съобразяват при определяне размера на обезщетението и които съдът е длъжен да обсъди - характер на увреждането, обстоятелствата при които е извършено, влошаване на здравословно състояние, причинените

морални страдания и др. При определяне на размера на обезщетението за вреди, причинени от публикации в електронна медия, следва да се отчетат и следните обстоятелства: брой и тежест на отправените обиди и клевети; продължителността и интензитета на негативното им отражение върху живота на увредения в личен, социален и професионален аспект, както и върху здравословното му състояние; степента, продължителността и интензитета на негативните психични изживявания; възрастта и социалното положение на пострадалия, икономическите условия в страната и др. В посоченото от касатора решение № 204/12.06.2015 г. по гр.д. № 7046/2014 г. на ВКС, IV г.о., в служебно известно на настоящия състав решение № 90/12.10.2022 г. по гр.д. № 4641/2021 г. на ВКС, I г.о. и др. се приема, че в случаите на причиняване на неимуществени вреди с няколко деяния, които са свързани обективно помежду си и са осъществени в непродължителен период от време, обезщетението се определя глобално, като следва да се отчете кумулираният ефект от деянията в емоционалната и психическа сфера на пострадалото лице.

Въпросът, свързан с прилагането на чл. 6, ал. 1 КЗПЧОС, е обсъждан в решения на ЕСПЧ - решение от 15.11.2022 г. по делото Б. срещу България, по жалба № 59667/2014 г., Четвърто отделение, решение от 8. 10. 2024 г. по делото С. срещу България, по жалба № 17157/2016 г., Трето отделение, решение от 12.07.2007 г. по делото С. срещу България по жалба № 68490/2001 г., П. отделение и др.. Прието е, че когато присъденото в частичен размер обезщетение за неимуществени вреди е непропорционално с присъдените разходи се нарушава чл. 6 пар. 1 от Конвенцията, тъй като е налице ограничение на правото на достъп до съд и справедлив процес. Само сериозни причини могат да оправдаят факта, че присъдените разходи по производството са били равни или по-големи от паричното обезщетение, присъдено на ищеца по дадено дело – например, ако претенцията на страната е била необоснована или силно завишена като размер, отхвърлянето на иска се дължи на небрежност при доказване на претенцията и др., като тези причини следва да бъдат изложени в съдебното решение.

Собственикът на уебсайт (място в интернет, което предоставя информация и услуги на потребителите) е лице, което притежава, контролира и отговаря за функционирането и съдържанието на уебсайта. Той е регистрирал и плаща за домейн (името на сайта и адрес в интернет мрежата) и има правото да го използва, осигурява хостинг (управление на сървърите за съхранение и достъп до уебсайтове), отговаря за съдържанието на сайта (определя какво ще бъде публикувано и носи отговорност за публикуваното), осигурява сигурност (взема мерки за защита от хакерски атаки), спазва законите, свързани с авторското право, личните данни и др. Издател на електронно произведение е лице, което отговаря за създаването, разпространението и управлението на онлайн съдържанието на електронното произведение. Ако собственикът на сайт и издателят на електронно произведение са различни лица, те отговарят, на основание чл. 53 ЗЗД, солидарно за вредите, причинени от публикации с обидно или клеветническо съдържание, тъй като и двамата имат задължение да не допускат публикуване на материали с такова съдържание. С оглед на изложеното, настоящият състав споделя становището в решение № 19 от 15. 03. 2022 г. по гр. д. № 4040/2021 г. на ВКС, I г.о., според което, независимо от наличието или липсата на конкретно

възлагане на определено лице да състави и публикува статия, собствениците на сайтове носят отговорност за причинените от публикациите вреди, тъй като са предоставили на лицето оторизиран достъп за публикация в тези сайтове.

По основателността на касационната жалба:

Подадената касационна жалба от ответниците „Медияпул“ ООД, Б. А. М., Фондация „Инфоспейс“ и С. Г. Г. срещу въззивното решение в осъдителните му части е върната с разпореждане № 847 от 28. 02. 2023 г., поправено с разпореждане № 1997 от 11. 05. 2023 г., постановени по в. гр. д. № 528/2022 г. на САС, потвърдено с определение № 3375 от 6. 11. 2023 г. по ч. гр. д. № 1515/2023 г. на ВКС, 2 г.о. По тази причина въззивното решение е влязло в сила в частта, с която предявените от С. В. М. против „Медияпул“ ООД и Б. А. М. частични иски с правни основания чл. 49 и чл. 45 ЗЗД, вр. чл. 53 ЗЗД, за солидарното осъждане на посочените ответници да заплатят на ищеца обезщетение за неимуществени вреди от публикации в електронната медия „Mediapool.bg“ от 12.02.2018 г. със заглавие „Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“ и от 16.02.2018 г. със заглавие „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“, са уважени за сумата 4000 лв.

По делото е прието за установено от фактическа страна, че в статиите от 16. 02. 2018 г., 12. 02. 2018 г., 19.02.2018 г. и 20.02.2018 г. се съдържат изразите: „скандално известният бивш председател на Софийския градски съд С. М.“, „скандалния милионер“, „разрешил СРС-та по друга скандална разработка“, „най-шумните скандали с него били свързани с отказаната изборна регистрация на СДС, както и със съмнително звучащите политически мотиви по решението около регистрацията на ръководството на главното мюфтийство“, „известен както с близостта си до ДПС, така и със серията скандали, в които бе забъркано името му по време на управленския му мандат от 2004 до 2009 г.“, „експрезидента, известени със серията скандали“, „доказано скандален магистрат“, изразите: „скандално известният бивш председател на СГС С. М.“, „скандално известният бивш председател на най-големия окръжен съд в страната“, „скандален бивш шеф на СГС“, „компрометиран кандидат“, „евентуалният му избор е гаранция за нови скандали в дейността на СГС и това не е предположение, а логично следствие от мандата му начело на съда“. В статията от 20.02.2018 г. се съдържат изрази, с които: се набляга на имущественото състояние на ищеца, прави се внушение, че ищецът е използвал служебното си положение и непозволени средства, че част от „стремителното му забогатяване“ съвпада с времето, през което е бил председател на СГС, че участието в „множество сделки с недвижими имоти“ с участието на покойните родители и „множеството скандали, избухнали докато той бил председател на съда“. В статиите са изложени и твърденията, че ищецът бил в търсене на подкрепата на високопоставени политически фигури, които да окажат влияние върху вота във ВСС, твърдения за „спазаряване“ и за близостта на ищеца до ДПС - „близостта си до ДПС“. По делото е установено, от заключението на съдебномедицинската експертиза и устните разяснения на експерта в проведеното заседание, че на 19. 02. 2018 г., около 23,00 ч., ищецът бил приет по спешност в Болница „Лозенец“, където е лекуван до 24. 02. 2018 г. Преди хоспитализацията същият е бил с диагностициран хипертонична и

гастроезофагеонорексична болест, както и с поставен стент. При хоспитализацията са установени хроничен ерозивен гастродуоденит, язва на онтрикума с данни за скорошно кървене, хиатална херния, синдром на М. – В.. Според експерта, установените при приема в болницата заболявания е напълно възможно да са в причинно-следствена връзка с изживян емоционален стрес вследствие на процесните статии. Ако ищецът е бил негативно повлиян от описаните публикации и тяхното съдържание, то те могат да имат връзка с психическото и физическото му състояние, да предизвикат емоционален стрес за същия и да се намират в пряка връзка с влошаването на здравословното му състояние, а в случая са съществували фактори, провокиращи усложнения в здравословното състояние на ищеца. Острото кървене от ГИТ е спешно състояние и се определя като животозастрашаващо. Установените при ищеца заболявания се влошават два пъти годишно, трябва да се спазва диета и да се провежда лечение през целия живот. В съдебно заседание експертът заявява, че в случая са били налице всички фактори, за да се получи такова усложнено състояние. Според вещото лице, свидетелите категорично описват състояние на ищеца, което е характерно и необходимо, за да може пациентът да получи усложненията.

Според събраните гласни доказателства (показанията на свидетелите А. С., П. Б., Ф. А.), след публикациите ищецът изпитвал стрес и безпокойство, емоционално бил сринат – не можел да спи, събуждал се целия изпотен, имал чувството, че се задушава, вдигал кръвно, отслабнал, състоянието му тревожело хората, които го познават отблизо. Тревожел се за децата. Станал затворен, не искал да общува, казвал, че никой не иска да се вижда с него, чувствал се демотивиран, никъде не излизал с колеги, за да не уронва имиджа им с лошата си слава. Спрял да посещава заведения, да ходи на кино и на театър. Чувствал се демотивиран. Считал, че останалите колеги не желаят да работят с него, за да не бъдат замесени в скандал. Казал, че повече никога няма да подава документи за такива процедури. Всички тези промени настъпили след публикуване на статиите и през лятото на 2018 г. Ищецът сам отглежда двете си деца от 15-16 години. След излизане на публикациите дъщеря му, която била по-чувствителна и по-притеснителна, започнала да плаче и да задава въпроси дали написаното в тях отговаря на истината. Ищецът помолил свидетелката да ѝ обясни, като външен човек, как стоят нещата, тъй като тя не му вярвала. Синът му бил студент в чужбина, след публикациите се обаждал, възмущавал се, казвал, че му се подигравали. Ищецът бил много притеснен, че собствените му деца реагират по този начин. Оплакал се, че синът му не разговаря с него, бил много отчужден. След публикуване на статиите получил и кръвоизлива, заради който постъпил в болница.

При така установените факти въззивният съд е приел, от правна страна, че съдържащо обиди е изложеното в статиите, че ищецът бил в търсене на подкрепата на високопоставени политически фигури, които да оказат влияние върху вота във ВСС и твърдението за „спазаряване“, тъй като според изначалното разбиране за разделение на властите съдебната власт би следвало да е независима от останалите две и по Конституция членовете на органа, призван да гарантира тази независимост, не би следвало да се влияят от политически фигури. Като клеветнически е приет изразът „близостта си до ДПС“, тъй като е с опозоряващ характер, доколкото съдията, според законовите и етичните норми, не би

следвало да се радва на благоразположението на който и да е участник в политическия живот.

Относно останалите изрази в статиите и начина на поднасянето им е прието, че същите не съдържат обидни и клеветнически твърдения, а оценъчни негативни твърдения и не е налице превратно упражняване на свободата на словото.

Прието е, че по делото не се установява твърдените в исковата молба вреди – влошено здравословно състояние, влошени отношения с децата, да са във връзка с процесните публикации, нито същите да са препятствали кариерното развитие на ищеца. От представените от ответниците публикации в други медии от 2008 г., 2009 г. и 2010 г. е видно, че и тогава ищецът многократно е бил обект на медийни публикации, което несъмнено е било източник на съществено напрежение за него през годините и стресът, който са предизвикали те, е станал част от ежедневието му. Приел е, че за това състояние е допринесло и самото участие в процедурата – изслушването на кандидатите и гласуването е продължило четири часа и половина, ищецът е следвало да се подготви по предварително зададени въпроси от съдии и Антикорупционния фонд, което също е създавало напрежение и неминуемо е оказало въздействие върху обостряне на състоянието му. Приел е, че не е доказано статиите да са влошили отношенията на ищеца в семейството му и децата му да са изгубили доверието си в него. Видно от приложените към отговора на исковата молба извадки от сайтове и вестници, не за пръв път баща им е бил коментиран по повод дейността си като съдия и като председател на съда. Прието е, че предвид възрастта на децата към момента на публикуване на статиите – и двамата са били студенти, като единият е учил в Англия, житейски нелогично е да са поставили под съмнение родителския и възпитателския авторитет на ищеца именно заради статиите от 12 и 16.02.2018 г. в “mediapool.bg”. Посочено е, че ищецът е публична личност и е оправдано да бъде обект на критика в по-голяма степен. Прието е, че вредите произтичат от превратно упражнено право на изразяване по чл. 10 ЕКЗПЧОС от журналист и не следва да се определя твърде високо обезщетение, тъй като би се стигнало до неоправдана в едно демократично общество намеса в това право. Изложено е, че при отчитане и на стандарта на живот и средностатистическите показатели за доходите и покупателните възможности в страната към датата на деликта, справедливият размер на обезщетението следва да се определи на 4000 (четири хиляди) лева.

Исковете срещу Фондация „Инфоспейс“ и С. Г. Г. са отхвърлени като неоснователни по съображения, че собствениците на сайтове не носят отговорност по чл. 49 ЗЗД, тъй като не са възложители на работа на лицето, от чието противоправно поведение са произтекли вреди. Авторът на публикациите и издателят нямат преки отношения с действителния собственик и няма законови основания за ангажиране и на тяхната отговорност.

Ищецът е осъден да заплати на ответниците разноски в общ размер 4720 лв.

Въззивното решение е частично неправилно по смисъла на чл. 281, т. 3 ГПК.

Основателни са оплакванията на касатора за постановяването му при необоснованост на фактическите изводи и в нарушение на чл. 39, 40, 41 КРБ, чл. 10 КЗПЧОС, чл. 52 и чл. 53 ЗЗД.

Правилен е изводът на въззивния съд, че изложеното в статиите, че ищецът бил в търсене на

подкрепата на високопоставени политически фигури, които да окажат влияние върху вота във ВСС, твърдението за „спазаряване“ и твърдението за близостта на ищеца с ДПС са клеветнически, тъй като са с опозоряващ характер, доколкото съдията, според законовите и етичните норми, не би следвало „да се пазари“ с участници в политическия живот и да нарушава принципа за разделение на властите.

Неправилен е изводът, че останалите изрази, съдържащи се в процесните статии, посочени по-горе, не съдържат обидни и клеветнически твърдения и публикуването им не представлява превратно упражняване на свободата на словото. Ищецът е определян многократно като скандално известен магистрат, скандален милионер, компрометиран кандидат за председател на СГС, при чийто избор би се стигнало до генериране на нови скандали. Скандално е поведение, което е позорно, безсрамно, безобразно, безчестно, възмутително, несъвместимо с обществения морал. Многократното окачествяване на личността и поведението на ищеца като скандални унизява ищеца и накърнява достойнството му, тъй като засяга собствената му оценка за притежавани качества – със същото се внушава пълна неспособност за ищеца да е административен ръководител на съда поради липса на необходимите за това нравствени качества.

На следващо място, статиите съдържат внушения, че ищецът е натрупал имуществено състояние чрез използване на служебното си положение, с непозволени средства, че част от „стремителното му забогатяване“ съвпада с времето, през което е бил председател на СГС. Тези твърдения са клеветнически, тъй като са опозоряващи – отнасят се за извършени неморални и противоправни действия, определени от законодателството като престъпления, и не е доказано някое от тези твърдения да отговаря на истината.

Неправилен е и изводът, че посочените изявления са направени при упражняване на правото на мнение и оценка за публични личности и дейността им, както и на правото на информация за дейността на публични личности. Правата, установени в чл. 39, чл. 40 и чл. 41 от Конституцията на Република България и в чл. 10 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи - право на свободно изразяване и разпространяване на мнение, право на разпространяване на информация, свобода на печата и другите средства за масова информация, не са абсолютни и неограничени. Съдържанието им не включва възможност за разпространяване на клевети, нито отправяне на обиди. Упражняването им не може да накърнява репутацията, доброто име, честта и достойнството на другото, свързано е с редица отговорности и е допустимо да бъде обусловено от предвидени в закона, с цел защита правата и доброто име на другите, ограничения и санкции. Нарушаването на посочените граници и разпространяването на невярна информация с опозоряващ характер, както и на обидни квалификации, поражда деликтна отговорност по чл. 45 или чл. 49 ЗЗД и задължение за обезщетяване на злепоставеното лице. Гражданската отговорност за клеветата и обидата и реализирането ѝ е средство за защита на честта, личното достойнство, доброто име, репутацията и представлява ограничение на правото на свободно изразяване и разпространяване на мнение и на разпространяване на информация. Публично разпространеното невярно изявление за извършено от дадено лице деяние, покриващо състава на престъпление, не може да се окачестви като оценъчно съждение и винаги излиза

извън границите на добросъвестното упражняване на правото на изразяване и разпространение на мнение и на свободата на словото. Въпреки възприетите по-широки граници на допустима критика към публични личности, свободата на изразяване на мнение спрямо тях не е безгранична, а ограничена до възможността да бъдат засегнати неоправдано честта и достойнството на конкретната личност чрез нанасяне на обида.

В нарушение на чл. 52 ЗЗД, съдът не е обсъдил всички обстоятелства, релевантни при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди, а именно: а/. характер на клеветническите твърдения и съдържащата се в тях степен на позорност, както и на обидата – в случая същите сочат на проява на изключително укоримо от гледна точка на обществения морал поведение; б/. общественото положение и личността на ищеца – касае се за публична личност, с широка известност в обществото, заемала длъжността председател на най-големия окръжен съд в страната; в/. фактът, че клеветническите твърдения са изразени публично, чрез средство за масова информация и са станали достояние на широк кръг лица; г/. броят на клеветническите твърдения и на отправените обиди – когато непозволеното увреждане се изразява в засягане честта, достойнството и доброто име на физическо лице и се осъществява чрез публично заявени и разпространени думи и изрази по едно и също време и място, броят на употребените думи и изрази е обстоятелство от значение при определяне размера на обезщетението; д/. общественно-икономическите условия в страната към осъществяване на деликта; е/. необходимостта ищецът да има по-висок праг на търпимост към негативните изявления, касаещи личността му и дейността му; ж/. интензитета и продължителността на конкретно претърпените негативни психични изживявания и негативното отражение на публикациите върху социалния му живот и в отношенията му с децата; з/. отражението на публикациите върху здравословното състояние на ищеца, изразяваща се в предизвикване на животозастрашаващо състояние.

Необоснован е изводът на съда за липса на достатъчно доказателства, установяващи причинно-следствена връзка между процесните публикации и влошено здравословно състояние на ищеца – хипертонична криза, остро кървене от гастроинтестиналния тракт, представляващо спешно животозастрашаващо състояние, както и между процесните публикации и влошени отношения между ищеца и децата му. Наличието на причинноследствена връзка е установено категорично от събраните по делото доказателства – от заключението на съдебномедицинската експертиза и свидетелските показания.

Дали процесните статии са единствен фактор, допринесъл за здравословната криза и влошените отношения с децата или има и други обстоятелства, причинили това състояние (напр. публикации в други медии), няма никакво значение при преценка основателността на иска и размера на обезщетението, тъй като съгласно чл. 53 ЗЗД, при независимо съизвършителство увреденият може да претендира цялото обезщетение от всеки от делинквентите, независимо от приноса му.

Преценявайки всички изложени по-горе обстоятелства, настоящият състав намира, че сумата 20000 лв. би обезщетила ищеца за причинените му неимуществени вреди.

За сумата следва да бъдат осъдени солидарно, на основание чл. 53 ЗЗД, вр. чл. 49 и чл. 45 ЗЗД, издателят на статиите „Медияпул“ ООД, което дружество е и собственик на уебсайта, и

авторът на статиите Б. М..

По делото не е установено С. Г. Г. и Фондация „Инфоспейс“ да са собственици на уебсайта „mediapool.bg“ или на уебсайта „mediapoolbg.com“. От справка в търговския регистър по ф.д. № 1729/2002 г. е видно, че С. Г. Г. и Фондация „Инфоспейс“ са собственици на капитала на „Медияпул“ ООД, а в предмета на дейност на „Медияпул“ ООД е включено издаване на електронно издание Медияпул/Mediapool/ с два интернет адреса - „mediapool.bg“ и „mediapoolbg.com“. Тоест, собственик на сайта - „mediapool.bg“ и издател на процесните статии е „Медияпул“ ООД, поради което не са налице предпоставките на чл. 53 ЗЗД за солидарното осъждане на С. Г. Г. и Фондация „Инфоспейс“, наред с дружеството.

Като частично неправилно, въззивното решение ще следва да бъде отменено в частта, с която предявеният от С. В. М. иск за солидарно осъждане на „Медияпул“ ООД и Б. М. да му заплатят обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен над сумата 4000 лв. до сумата 20000 лв. Тъй като не се налага повтарянето или извършването на нови съдопроизводствени действия, спорът следва да бъде решен по същество от настоящата инстанция, като в полза на ищеца бъдат присъдени допълнително 16000 лв. обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

В частта, с която исковите срещу „Медияпул“ ООД и Б. М. са отхвърлени над сумата 20000 лв. до сумата 60000 лв. и в частта, с която са отхвърлени исковите за солидарно осъждане на С. Г. Г. и Фондация „Инфоспейс“, решението следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, ответниците „Медияпул“ ООД и Б. М. следва да бъдат осъдени, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплатят на ищеца С. В. М. 1/3 от разноските, направени при разглеждане на делото пред трите инстанции, възлизащи общо на 11138 лв., т.е. сумата 3713 лв. „Медияпул“ ООД и Б. М. следва да бъдат осъдени, на основание чл. 38, ал. 2 ГПК, да заплатят на адв. П. З. И., САК, сумата 3500 лв. възнаграждение за изготвяне на касационна жалба с изложение на основанията по чл. 280 ГПК и за процесуално представителство пред касационната инстанция, договорено безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗА (предвид качеството на клиента на колега – юрист на адвоката).

Ищецът С. В. М. следва да бъде осъден, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, да заплати на „Медияпул“ ООД 2/3 от разноските, направени при разглеждане на делото пред трите инстанции, възлизащи общо на 6000 лв., т.е. сумата 4000 лв., а на Фондация „Инфоспейс“ – сумата 3600 лв. разноски за адвокатско възнаграждение, направени при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд.

По изложените съображения Върховният касационен съд, състав на Първо гражданско отделение,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, решение № 1444 от 29. 11. 2022 г. по в. гр. д. № 528/2022 г. по описа на Софийския апелативен съд в частта, с която, след отмяна на решение № 267058 от 21. 12. 2021 г. по гр. д. № 15441/2019 г. на СГС, ГО, 18 състав, е постановено решение, с което предявените от С. В. М. против „Медияпул“ ООД и Б. А. М. искове с правни основания чл. 49 и 45 ЗЗД, за солидарно осъждане на ответниците „Медияпул“ ООД и Б. А. М. да заплатят на С. В. М. обезщетение за неимуществени вреди от публикации в електронната медия

„Mediapool.bg“ от 12.02.2018 г. със заглавие “Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“, от 16.02.2018 г. със заглавие „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“, от 19.02.2018 г. със заглавие „Само фаворитът на съдиите за шеф на СГС отговори на въпроси за имущественото си“ и от 20.02.2018 г. със заглавие „С. М. влезе по спешност в правителствена болница и отложи вота за СГС“; е отхвърлен над сумата 4000 лв. до сумата 20000 лв., както и в частта за разноските, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА „Медияпул“ ООД, ЕИК 130862381, и Б. А. М., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 49 ЗЗД и чл. 45 ЗЗД, при условията на солидарност, да заплатят на С. В. М., ЕГН [ЕГН], допълнително сумата 16000 лв. (над присъдените с първоинстанционното решение 4000 лв.) обезщетение за неимуществени вреди от публикации в електронната медия „Mediapool.bg“ от 12.02.2018 г. със заглавие “Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“, от 16.02.2018 г. със заглавие „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“, от 19.02.2018 г. със заглавие „Само фаворитът на съдиите за шеф на СГС отговори на въпроси за имущественото си“ и от 20.02.2018 г. със заглавие „С. М. влезе по спешност в правителствена болница и отложи вота за СГС“, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 20. 02. 2018 г. до окончателното ѝ изплащане.

ПОТВЪРДЖАВА, решение № 1444 от 29. 11. 2022 г. по в. гр. д. № 528/2022 г. по описа на Софийския апелативен съд в частта, с която, след отмяна на решение № 267058 от 21. 12. 2021 г. по гр. д. № 15441/2019 г. на СГС, ГО, 18 състав, е постановено решение, с което предявените от С. В. М. против „Медияпул“ ООД и Б. А. М. искове с правни основания чл. 49 и 45 ЗЗД, за солидарно осъждане на ответниците „Медияпул“ ООД и Б. А. М. да заплатят на С. В. М. обезщетение за неимуществени вреди от публикации в електронната медия „Mediapool.bg“ от 12.02.2018 г. със заглавие “Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“, от 16.02.2018 г. със заглавие „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“, от 19.02.2018 г. със заглавие „Само фаворитът на съдиите за шеф на СГС отговори на въпроси за имущественото си“ и от 20.02.2018 г. със заглавие „С. М. влезе по спешност в правителствена болница и отложи вота за СГС“; е отхвърлен над сумата 20000 лв. до сумата 60000 лв., както и в частта, с която са отхвърлени изцяло предявените от С. В. М. против С. Г. Г. и Фондация „Инфоспейс“ частични искове с правни основания чл. 49 и чл. 45 ЗЗД, за солидарното им осъждане, наред с останалите ответници, да заплатят на ищеца сумата 60000 лв. обезщетение за неимуществени вреди от публикации в електронната медия „Mediapool.bg“ от 12.02.2018 г. със заглавие “Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“, от 16.02.2018 г. със заглавие „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“, от 19.02.2018 г. със заглавие „Само фаворитът на съдиите за шеф на СГС отговори на въпроси за имущественото си“ и от 20.02.2018 г. със заглавие „С. М. влезе по спешност в правителствена болница и отложи вота за СГС“.

ОСЪЖДА „Медияпул“ ООД, ЕИК 130862381, и Б. А. М., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплатят на С. В. М., ЕГН [ЕГН], сумата 3713 лв., част от разноските,

направени при разглеждане на делото пред трите инстанции, съответна на уважената част от исквете.

ОСЪЖДА „Медияпул“ ООД, ЕИК 130862381, и Б. А. М., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 38, ал. 2 ЗА, да заплатят на адвокат П. З. И., САК, сумата 3500 лв. възнаграждение за изготвяне на касационна жалба с изложение на основанията по чл. 280 ГПК и за процесуално представителство на ищеца пред касационната инстанция.

ОСЪЖДА С. В. М., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, да заплати на Медияпул“ ООД, ЕИК 130862381, сумата 4000 лв. част от разноските, направени при разглеждане на делото пред трите инстанции, а на Фондация „Инфоспейс“, ЕИК 130629854, сумата 3600 лв. разноски за адвокатско възнаграждение, направени при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____